

Bilag 9.

OVERBEVILLINGSNÆVNET

København, den 3. februar 1955.

Til ministeriet for handel, industri og søfart.

I skrivelse af 21. december 1953 forelagde overbevillingsnævnet handelsministeriet spørgsmålet om forståelsen af udtrykket „etablissementer“ i beværterlovens § 21, stk. 2, litra f, i henhold til hvilken bestemmelse bevilling til at drive beværtning og gæstgiveri i lokaliteter tilhørende en kommune kun vil kunne gives af overbevillingsnævnet.

Forholdet var nærmere det, at der mellem overbevillingsnævnet på den ene side og Københavns magistrat og bevillingsnævnet i København på den anden side var opstået uenighed om udtrykkets rette forståelse, idet magistraten var af den opfattelse, at det nævnte ord alene tog sigte på sådanne en kommune tilhørende ejendomme eller bygninger, der udelukkende var indrettet til beværtning eller gæstgiveri, medens overbevillingsnævnet var af den formening, at udtrykket omfattede alle sådanne kommunen tilhørende ejendomme og bygninger, herunder også almindelige beboelsesejendomme, i hvilke der var indrettet beværtninger eller gæstgiverier.

I skrivelse af 2. november 1954 meddelte handelsministeriet, at ministeriet, under hensyn til, at overbevillingsnævnets opfattelse syntes at være i overensstemmelse med, hvad der uden for Københavns kommune hidtil havde været den almindelige forståelse, samt at nævnets opfattelse endvidere syntes at være i overensstemmelse med de reale betragtninger, som ligger til grund for den pågældende lovbestemmelse, mente at måtte tiltræde overbevillingsnævnets opfattelse, således at bevillingsudstedelse i de omhandlede tilfælde måtte tilkomme overbevillingsnævnet. Handelsministeriet tilføj-

ede, at spørgsmålets endelige afgørelse henhørte under domstolene, samt at det var handelsministeriets hensigt at søge det pågældende spørgsmål tydeliggjort ved den forestående revision af beværterloven.

Efter at Københavns magistrat overfor handelsministeriet i skrivelse af 2. december f. å. havde stillet et nærmere angivet forslag til formuleringen af den pågældende bestemmelse, over hvilket forslag handelsministeriet i skrivelse af 10. s. m. udbad sig en udtalelse fra overbevillingsnævnet, har overbevillingsnævnet i dets møde den 25. januar d. å. påny drøftet det foreliggende spørgsmål.

I mødet deltog tillige de 2 medlemmer, der repræsenterer København.

På grundlag af de stedfundne drøftelser skal overbevillingsnævnet herved udtale følgende:

Medens det under sagens hidtidige behandling alene har været drøftet, hvilken myndighed der skulle meddele bevilling til kommunalt ejede ejendomme, har drøftelserne på det omtalte møde tillige taget sigte på, hvilken myndighed, der skal være kompetent til at meddele bevilling i tilfælde, hvor vedkommende beværtning er indrettet i en privat ejet bygning, der er opført på en kommunalt ejet grund, der er stillet til rådighed for den pågældende virksomhed.

Overbevillingsnævnet — herunder de københavnske medlemmer — er enige i, at den omhandlede bestemmelse i beværterloven bør søges tydeliggjort. Derimod foreligger der ikke enighed om, hvorledes bestemmelsen bør formuleres.

Et flertal af nævnets medlemmer er under hensyn til de reale grunde for bestemmelsen